

Tøkk Lisbeth

HUGALIGT fyri okkum javnaðarfólk og føroyingar allar, at Lisbeth Petersen í týsdagsdimmu í viðmerkingum sínum til bankamannatösið um okkara so »vuvurðyrú gomlu«, endar við at vísa á javnaðarflokkinn, sum hann, ið altíð stríðist fyri rætti teirra gomlu og veiku í samfelagnum.

HON LOYVIR sær kanska at ivast í, um vit í verandi samgongu við fremsta fortalara fólkaflaksins fyri munandi bíligari loysnum fyri eldraansing, harra Birgiri Danielsen, sum seytjanda manni, at fara at klára at halda tær - varðveita manssmiliga kor fyri okkara elstu.

HENNI OG dimmulesarum annars skal bert upplýst, at javnaðarflokkurin avgjort ikki er farin undir verandi landsstýrissamstarv við nøkrum fyri eygað, sum beina kann fyri ella á nakran hátt skerja ta ellistrygd, sum vit allar dagar hava stríðst fyri.

SUM TILKOMNIR føroyingar

allir, so átti sambandsflokkurin ikki longu havt gloymt, at gongd ikki kom á hesi mál fyrr enn javnaðarflokkurin seinast í fimtiárunum kom fram at landsins leiðslu. Stóru sosialmálini tá vóru fólkapensiónin, seinni eru so komin ellis- og røktarheimini. Tíbetur eydnaðist tá at draga sambands- og sjálvstýrisflokkinn sama veg - tí hetta vóru treytirnar.

ONNUR SØGA er so, at so nógv stóð á øðrum flokkum, at teir bart út dittaðu sær at siga fyri vist, at fingi vit fólkapensiónina og tað, »ið verri var«, so var sjálvstýri, loysing-in fokin.

TAÐ ERU framvegis talsmenn hesa flokka, ið ilneitast inn á javnaðar- og nú kanska eisini sambandsflokksins umsorgan fyri teimum okkara gomlu, sum hóast alt lögdu lunnar undir tað samfelag, okkum varð litið til at leiða víðari.

RÆTT HEVUR Lisbeth í tí, at fram um aðrar flokkar, so kennir javnaðarflokkurin sær størstu ábyrgd fyri, at okkara

gomlu verða tryggjað best møgulu korini. Vit vita eisini, at okkurt kundi verið øðrvísi og betri. Til dømis hevði sambandsfasti, ið sambandið ynskti hagar piparið grøt, í sjálvum sær verið góður bati. Men sambandið vildi einki. Fólkaflokkurin vildi heldur ikki, men gekk kortini við til at ávísa eykápensiónsskipan, sum dregur rætta vegin.

NEI, EINKI nýtist sambandinum at óttast fyri, at søk teirra gomlu verður gloymd so leingi javnaðarfólk finnast á hesum klettum, tíansheldur á tingi ella í landsstýri.

RÆÐUMYNDIN, Trælanípan - hesin siðsøguligi skammblettur okkara, verður í Dimmu drigin fram sum gamla høvuðsargument javnaðarmanna mótvægis hinum flokkunum, sum trekari eru at fremja sosialar ábøtur - og sigur hon víðari, hetta, sum so mangan hevur verið so ræðandi avmyndað í blaði okkara, nú er burtur - ikki at siggja longur.

TRÆLANÍPUNA hava vit ikki

gloymt, heldur ikki, at tað enn finnast føroyingar, sum innlaga ynskja eina vesæligari skipan fyri okkara gomlu - men partvís tí eru tað so nógvir andaliga mentir og ábyrgdarfullir føroyingar, ið fylkjast um júst okkara flokk - flokkinn, ið kennir sær ábyrgd av vælferð alra.

VIÐVÍKJANDI ávarandi myndunum í Sosialinum, sum Lisbeth sóknaðist eftir, kunnu vit upplýsa, at vit sama dag, sum viðmerkingar hennara vóru í Dimmu, høvdu bæði álvarsliga og skemtiliga mynd - ikki hesi ferð um okkara gomlu - men um meting kapitalsins av kostnaðinum av okkara smæstu - børnunum, sum eisini mugu sigast at vera í ávísium sosialum vandabólki, um kapitalsins tos um mannakostnað av álvara fær høvdið fyri seg.

ERU VIT Lisbeth so samd, sum tað letst, skuldi Føroya lögting verið enn betur fyri til at tryggjað gomlum sum børnum bestu umstøður her á landi - og tøkk fyri tað.

sosigaley

Sambandið fyri EF-limaskapi

Í Dimmalætting í gjár skrivur formaður Sambandsflokksins, Edmund Joensen, at hann talaði vegna seg sjálfvan í Lítlattingi í samband við Føroya stöðu til EF. Dimmalætting skrivur m.a.:

Ikki heldur tann avgjörði pro-EF-máðurin Edmund Joensen talaði í Lítlattingi fyri ein samlaðan Sambandsflokk. Dimmalætting hevur hitt hann:

-Hetta, eg segði í Lítlattingi var mín persónliga stöða. Eg talaði ikki vegna Sambandsflokkinn, tí flokkurin hevur ikki viðgjört EF-málið á hægri stigi og hevur onga flokssamtýkt gjört, sigur hann.

Orsøkin til, at Sambandsflokkurin enn ikki hevur gjört nakra flokssamtýkt man helst vera, at flokkurin heldur tað ikki vera ráðiligt at tað kemur út, at Sambandsflokkurin í veruleikanum gongur inn fyri føroyskum EF-limaskapi.

Tað er tí alla æru vert, at formaður flokksins er ærligur og sigur sína hugsan. Men at billa fólk inn, at formansins hugsan í EF-spurninginum einki hevur við stöðu Sambandsflokksins at gera, er eitt sindur bitisligt. Formaðurin tekur flokkinn útítr í EF-málinum eins og í øðrum.

Tey latu og tey góðu

Oddagreinin í Skúlablaðnum viðgerð próvtøkutiðina. Blaðið skrivur, at fyri nøkrum árum síðani

byrjaði próvtøkan hjá 9. og 10. flokkunum í fólkauskúlanum fyrst í juni, men so kom broyting í so próvtiðin byrjaði væl seinri:

Grundgevingin fyri slíkari broyttari skipan kom frá Landsskúlamyndugleikunum, men var heldur at kalla láturlig. Munnliga próvtøkan við fyrireikingartíð skuldi ikki spennast yvir ov drúgvu tíðarskeið, tí so fingi teir latu næmingarnir høvi at sita við hús og fyrireika seg væl, fara til próvtøku og koma aftur við eins góðum úrslitum og teir, ið altíð gera stutt skúlaarbeiði til litar.

Hetta er ein ónýttlig grundgeving. HVAT SO VIÐ TEIMUM GÓÐU NÆMINGUNUM? Teir kenna mangan á sær, at próvtøkan verður skrumblað ígjøgnum - teir hava ótrímiliga stutta tíð at

fyrireika seg í, og leggja so kanska bara árárnar inn, áður enn próvskeiðið er runnið. Fyri teir latu næmingarnar kann tað vera eins mikið - hava teir litið og einki gjørt í skúlaárunum gera teir enn minni, tá ið próvtøkufyrireikingin gerst veruleiki.

Oddagreinin í Skúlablaðnum hevur eisini eitt boð uppá hvussu tað skal vera framyvir:

Nei, latið enn einuferð skynsemið ráða! - Leggið nakrar dagar afurta verandi próvtøkutið, so tað aftur kann kennast líkinda skil við teim munnligu próvtøkunum í 9. og 10. flokki.

Annnaðhvørt fáa lærarar og næmingar frið og góðar náðir í felag at fremja próvtøkuvirksemið, ella kunnu tit eins væl avtaka tað sum slíkt.

Dýrt at spara streym

At tað kann vera dýrt at spara streym í Føroyum hava vit gott dømi um. Viðaginu Buggilubug-tiðina hjá SEV hava fólk enn ikki gloymt. Men bugilubug-tiðin er ikki av enn. Hon er ikki meira enn byrjað.

Her verður hugsað um ta teknifróði, sum hvønn dag sær dagsins ljóð, og sum í øllum førum hevur orkusparing við sær. Framleiddar verða maskinur, húsarhaldstól og nú enn tá ljósperur, sum krevja minni orku. Hetta er einasti rætti vegin og sparir í stóran mun tað náttúru-rikidømi, vit hava. Helst skuldi tað eisini spart pengur hjá hvørjum brúkarar.

Men tað er ikki vist. Veruleikin er sum kunnugt tann, at tess færri kilowattímar fólk brúka frá SEV, tess dýrari verður hvør tími. Hetta av teirri einföldu orsök, at SEV áleggur sær sjálvum ein alt størri part av føstum útreiðslum í mun til variablum. Og nú heldur útboringin av Eysturoynni fram. Enn fleiri fastar útreiðslur í fløgum, sum skulu afturgjaldast uttan mun til streymnýtsluna.

Tað kann vera mikið gott, at nýta tað (væn)orku vit hava í landinum, men við eini ov stórarri útbýggingin av henni fara vit skjótt aftur at uppliva eina enn grelligari bugilubugtíð.

Figgjarligu umstøðurnar í dag eru ikki til stórar fløgur, sum hava langa tíð at renta seg aftur.